

ПЧЕЛА И МУХИ.

(Басня).

Двѣ мухи, като имъ омръзѣло да стоѣтъ на едно мѣсто, съгласили се да отидатъ на далеченъ край и поканили съ себе си пчелата. На тѣхъ имъ похвалили много далечнитѣ страни; при това, било имъ много мъчно, за гдѣто въ родното имъ мѣсто на всѣкъждѣ ги нещели и пѣдили.

„На добъръ ви часъ! — на мене и тукъ е хубаво, казала пчелата. Мене ме обича и селянина, и гражданина, а вий хвърчете къдѣто искате! На всѣкъждѣ вашето щастие ще бѣде все такова: нѣма да имате нигдѣ приятели, нѣма нигдѣ да бѣдете полѣзни, нѣма да ви почитатъ, нито обичатъ, до като не прѣстанете да безпокоите хората и животнитѣ.

ПТИЧЕНЦЕТО.

Колко си хубаво, мило птиченце! Малкото ти тѣло е покрито съ пѣстри перца, а крилцата, които имашъ, ти служатъ да хвъркашъ.

Много работишъ, за да си направишъ малкото жилище между клончетата на дърветата, или въ дупкитѣ на стѣнитѣ! Колко търпенье ти трѣбва да съберешъ клечицитѣ и сламчицитѣ и какво умѣние — да ги свиешъ по между имъ на малко гнѣздо!

Въ гнѣздото си снасяшъ яйчица; отъ тѣхъ се излупватъ малки голички пиленца, и ти тогава, о неуморимо птиче, хвъркашъ неуморно насамъ и натамъ, ловишъ дребни насѣкоми, носишъ ги на мѣничкитѣ, които